

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

01 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de avocatul Pitel Victor în numele inculpatului Crețu Victor, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 octombrie 2016, în cauza penală, în privința lui

Crețu Victor XXXX, născut la XXXX, originar din r-nul XXXX, s. XXXX, domiciliat în mun. XXXX, str. XXX, nr. XX ap. XXX

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 28.02.2014 pînă la 25.02.2016;

Instanța de apel de la 29.03.2016 pînă la 31.10.2016;

Instanța de recurs de la 17.01.2017 pînă la 01.03.2017.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală a fost legal executată.

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție asupra recursului ordinar în cauză în baza actelor din dosar,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 25 februarie 2016, Crețu Victor a fost achitat de sub învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2) lit. a) Codul penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

1.1. Prin aceeași hotărîre a fost condamnat Scaletchi Marin Ion, însă în privința lui hotărîrea nu se contestă.

2. De către organul de urmărire penală, Crețu Victor a fost învinuit precum că, deținând funcția de polițist al RPS „Scut” al CGP mun. Chișinău, fiind persoană publică, acționând cu intenție directă, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Scaletchi Marin - polițist al RPS „Scut” al CGP mun. Chișinău, la 17.11.2012 în perioada de timp de la orele 03:40 până aproximativ la 05:00, fiind în componența echipajului de reacționare operativă - 902, s-a deplasat la chemarea parvenită precum că, pe strada XXXX, în localul „XXXX” este conflict, unde, urmărind scopul de a săvârși acte care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, l-au înjurat pe cet. XXXX și, neavând careva temeieri legale, contrar prevederilor art. 14, 15 și 16 a Legii Republicii Moldova „Cu privire la poliție” nr. 416-XII din 18.12.1990, care prevedeau expres cazurile când polițiștii aplicau forța fizică și mijloacele speciale, fără necesitate, folosind procedee de luptă l-au doborât pe ultimul la sol unde, i-au fost puse cătușele și urcat în automobilul de serviciu cu care a fost transportat la sediul IP XXXX, mun. XXX de pe str. XXXX. Aflându-se în fața IP XXX, mun. XXX, pe str. XXX, mun. XXX, aceștia, în continuarea acțiunilor sale criminale, depășindu-și în continuare în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate de lege, cu toate că la XXXX mâinile erau immobilizate la spate cu mijloacele speciale „cătușele” și nu era necesitatea aplicării forței fizice, l-au scos pe ultimul forțat din automobil și l-au izbit cu fața la pământ, și intenționat i-au aplicat mai multe lovituri cu picioarele în regiunea feței, cauzându-i conform

concluziei raportului de expertiză medico-legală nr. 113/D din 17.01.2013, traumă craneo-cerebrală închisă manifestată prin comoție cerebrală, echimoze pe față, pavilionul urechii drepte, care puteau fi produse prin acțiunea unui obiect contondent dur, excoriații pe articulația radio - carpală dreapta care puteau fi produse posibil în rezultatul încătușării în timpul și circumstanțele indicate, care condiționează o dereglare a sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu, în comun, se califică ca vătămare corporală ușoară.

Inițial acțiunile ilegale ale inculpaților au fost calificate în baza art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal, însă ținând cont de faptul că lit. a) din alin. (2) al art. 328 Cod penal a fost exclusă prin Legea nr. 252 din 08.11.2012, în vigoare la 21.12.2012, acțiunile inculpaților Crețu Victor și Scaletchi Marin, au fost reîncadrate în baza art. 328 alin. (1) Cod penal, ceea ce nu este corect în cazul dat, fapt care a dus la emiterea din partea procurorului a ordonanței privind modificarea acuzării incriminându-i inculpaților săvârșirea cu intenție directă a infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2) lit. a) din Codul penal, fiind admisă de instanță prin încheiere protocolară.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Crețu Victor și Scaletchi Marin au comis infracțiunea prevăzută de art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal, adică *săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, acțiuni însoțite de aplicarea violenței.*

3. Nefiind de acord cu sentința în cauză, procurorul a depus apel, prin care a solicitat, casarea acesteia, în partea achitării inculpatului Crețu Victor de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunii prevăzute la art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal, rejudecarea cauzei penale conform ordinii stabilite pentru prima instanță și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acesta să fie recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal, cu numirea pedepsei de 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 3 ani, cu suspendarea condiționată a pedepsei închisorii în conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal pe un termen de probațiune de 3 ani.

În motivarea apelului, acuzarea a invocat că, la emiterea sentinței de achitare în privința inculpatului Crețu Victor, instanța a dat o apreciere eronată a circumstanțelor de fapt stabilite în cadrul cercetării judecătorești.

La emiterea sentinței de achitare, instanța de fond în partea descriptivă a sentinței, a constatat că Crețu Victor, deținând funcția de polițist al RPS „Scut” al IGP mun. XXX, a comis infracțiunea prevăzută de art. 328 alin. (2) lit. a) din Codul penal, ca ulterior să concluzioneze că inculpatul totuși nu a comis infracțiunea incriminată.

Mai mult, motivarea instanței care a determinat-o să emită o sentință de achitare în privința lui Crețu Victor, aceasta s-a rezumat la constatările că „unicul așa zis conflict care s-a iscat între XXXXX și Crețu Victor a avut loc pe str. XXX, în localul „XXX” în vederea deblocării trecerii automobilului, când Crețu Victor, împreună cu un coleg l-au doborât la pământ pe partea vătămată punindu-i cătușele... Fiind nemulțumit pentru faptul că nu a fost cedată trecerea automobilului partea vătămată XXXX, a înjurat și a agresat polițistul, inculpatul Crețu Victor, care a reacționat prin reținerea și încătușarea acestuia fapt despre care nu a negat, asupra căruia a scris rapoarte într-o atragere la răspunderea contravențională a părții vătămate XXX. De fapt, cum deja s-a menționat Crețu Victor a fost acel care inițial i-a pus cătușe lui

XXXX, când acesta era doborât la pământ. Crețu Victor în declarațiile sale a precizat că a fost agresat de partea vătămată. De dânsul s-a apropiat Scaletchi Marin, care după ordinul lui Gurduz Sergiu împreună l-au condus la comisariat. Ulterior, în fața Comisariatului, în declarațiile sale partea vătămată XXXX a declarat că băiatul din stânga a deschis ușa și a fugit, iar șoferul a alergat după el împreună cu alți colaboratori de poliție. Aceste cuvinte ale părții vătămate confirmă declarațiile inculpatului Scaletchi Marin și inculpatului Crețu Victor, precum că ultimul era șoferul mașinii a alergat după persoana parțial dezbrăcată, fapt ce logic exclude lovirea lui Crețu Victor de către Crețu deoarece a alergat după acea persoană. În rest, instanța de judecată a pus la baza sentinței de achitare practic toate probele, în aceeași formă în care erau expuse în rechizitoriu, din care rezultă incontestabil că Crețu Victor a săvârșit fapta incriminată.

Procurorul a menționat că, au dat declarații martori din diferite anturaje - a părții vătămate și din cadrul poliției, care nu au avut careva contacte, nu se cunosc, dar declarațiile acestora sânt similare și din acestea se poate de tras concluzia certă că vătămarile corporale depistate la XXX au fost cauzate anume de Crețu Victor și Scaletchi Marin.

Declarațiile martorilor sunt susținute de un șir de probe materiale precum procese - verbale de confruntare între Rusu Denis și XXXX, Brumărel Igor și XXXX, Crețu Victor și XXXXX, Crețu Victor și Brumărel Igor și Crețu Victor și Rusu Denis, ia fel raportul de expertiză medico-legală nr. 113/D din 17.01.2013 Astfel, anume în cadrul confruntărilor între partea vătămată Crețu Alexandru și martorii Rusu Denis și Brumărel Igor, partea vătămată XXXX și învinuitul Crețu Victor, prima comunică că Crețu Victor este polițistul care se afla la volanul automobilului cu care a fost adus, când el era coborât nu mai era în automobil, la fel, Crețu Victor a declarat că anume el a fost acela care a aplicat cătușele și a stat la volan.

Mai mult, procurorul a indicat că, instanța de fond incorect a apreciat probele acuzării, dând importanță declarațiilor inculpatului

Probele respective de către instanța de fond urmau a fi puse la baza condamnării inculpatului Crețu Victor, deoarece au fost administrate procedural corect, și nu pot fi apreciate altfel decât veridice și suficiente pentru emiterea unei sentințe de condamnare.

Astfel, instanța de judecată la emiterea sentinței urma să țină cont de probele administrate în cadrul cercetării judecătorești și de circumstanțele stabilite ale cauzei, dându-le o apreciere juridică corespunzătoare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 octombrie 2016, a fost admis apelul declarat de procuror, casată sentința, în partea achitării lui Crețu Victor, și în această parte s-a pronunțat o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Crețu Victor XXXXX, a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal, cu numirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele afacerilor interne pe un termen de 3 ani.

Conform art. 90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei lui Crețu Victor pe un termen de probațiune de 2 ani, dacă condamnatul în termenul de probațiune nu va comite noi infracțiuni și prin purtare exemplară și muncă cinstită va confirma încrederea acordată.

În rest, sentința s-a menținut.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, audiind participanții la proces, verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate, pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și probelor cercetate, prezentate instanței de apel, precum și probelor administrate de instanța de fond, cercetate suplimentar în ședința instanței de apel, s-a constatat cu certitudine faptul că, Crețu Victor, deținând funcția de polițist al RPS „Scut” al CGP mun. Chișinău, fiind persoană publică, acționând cu intenție directă, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Scaletchi Marin - polițist al RPS „Scut” al CGP mun. Chișinău, la data de 17.11.2012, în perioada de timp de la orele 03:40 până aproximativ la 05:00, fiind în componența echipajului de reacționare operativă -902-, s-a deplasat la chemarea parvenită precum că pe str. XXXX, în localul „XXX” este conflict, unde, urmărind scopul de a săvârși acte care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, l-au înjurat pe cet. XXX și, neavând careva temeieri legale, contrar prevederilor art. 14, 15 și 16 a Legii Republicii Moldova „Cu privire la poliție” nr. 416-XII din 18.12.1990, care prevedeau expres cazurile când polițiștii aplicau forța fizică și mijloacele speciale, fără necesitate, folosind procedee de luptă l-au doborât pe ultimul la sol unde, i-au fost puse cătușele și urcat în automobilul de serviciu cu care a fost transportat la sediul IP XXX, mun. XXX de pe str. XXX. Aflându-se în fața IP XXX, mun. XXX, pe str. XXX, mun. XXX, aceștia, în continuarea acțiunilor sale criminale, depășindu-și în continuare în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate de lege, cu toate că la XXX mâinile erau imobilizate la spate cu mijloacele speciale „cătușele” și nu era necesitatea aplicării forței fizice, l-au scos pe ultimul forțat din automobil și l-au izbit cu fața la pământ, și intenționat i-au aplicat mai multe lovituri cu picioarele în regiunea feței, cauzându-i conform concluziei raportului de expertiză medico-legală nr. 113/D din 17.01.2013, traumă cranio - cerebrală închisă manifestată prin comoție cerebrală, echimoze pe față, pavilionul urechii drepte, care puteau fi produse prin acțiunea unui obiect contondent dur, excoriații pe articulația radio - carpală dreapta care puteau fi produse posibil în rezultatul încătușării în timpul și circumstanțele indicate, care condiționează o dereglare a sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu, în comun, se califică ca vătămare corporală ușoară. Inițial acțiunile ilegale ale inculpaților au fost calificate în baza art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal, însă ținând cont de faptul că lit. a) din alin. (2) al art. 328 Cod penal a fost exclusă prin Legea nr. 252 din 08.11.2012, în vigoare la 21.12.2012, acțiunile inculpaților Crețu Victor și Scaletchi Marin, au fost încadrate în baza art. 328 alin. (1) Cod penal, ceea ce nu este corect în cazul dat, fapt care a dus la emiterea din partea acuzatorului de stat a ordonanței privind modificarea acuzării în sensul agravării incriminându-le inculpaților săvârșirea cu intenție directă a infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2) lit. a) din Codul penal.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Crețu Victor a comis infracțiunea prevăzută de art. 328 alin. (2) Cod penal, adică săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, acțiuni însoțite de aplicarea violenței.

În pofida faptului că, inculpațul Crețu Victor nu-și recunoaște vina, aceasta este demonstrată prin totalitatea probelor cercetate în ședința instanței de judecată,

verificate în ședința instanței de apel, după cum urmează: declarațiile părții vătămate XXXX, declarațiile martorilor XXX, XXX, XXX, XXX XXX, precum și:

- *procesul-verbal de confruntare dintre Rusu Denis și Crețu Alexandru*, în cadrul căruia partea vătămată XXX declară că mai precis puteau să-l lovească polițiștii care l-au scos din automobil deoarece toate aceste acțiuni au durat foarte puțin timp, polițistul care sta la volanul automobilului cu care a fost adus, când el era coborât nu mai era în automobil; Conținutul procesului-verbal de confruntare între Brumărel Igor și XXXX, în cadrul căruia partea vătămată XXX declară că mai precis puteau să-l lovească polițiștii care l-au scos din automobil deoarece toate aceste acțiuni au durat foarte puțin timp, polițistul care sta la volanul automobilului cu care a fost adus, când el era coborât nu mai era în automobil;

- *procesul-verbal de confruntare dintre Crețu Victor și XXX*, în cadrul căruia partea vătămată XXX declară că mai precis puteau să-l lovească polițiștii care l-au scos din automobil deoarece toate aceste acțiuni au durat foarte puțin timp, polițistul care sta la volanul automobilului cu care a fost adus, când el era coborât nu mai era în automobil. Crețu Victor a declarat că anume el a fost acela care a aplicat cătușele.

- *procesul-verbal de confruntare dintre Crețu Victor și Brumărel Igor*, în cadrul căruia părțile își mențin declarațiile date anterior.

- *procesul-verbal de confruntare dintre Crețu Victor și Rusu Denis*, în cadrul căruia părțile își mențin declarațiile date anterior.

- *raportul de examinare medico-legală nr. 6067 din 20.11.2012*, conform căruia la XXX a fost depistat traumă cranio - cerebrală închisă manifestată prin comoție cerebrală, echimoze pe față, pavilionul urechii drepte, care puteau fi produse prin acțiunea unui obiect contondent dur, excoriații pe articulația radio - carpală dreapta care puteau fi produse posibil în rezultatul încătușării în timpul și circumstanțele indicate, care condiționează o dereglare a sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu, în comun, se califică ca vătămare corporală ușoară.

- *raportul de expertiză medico-legală nr. 113/D din 17.01.2013*, conform căruia la XXXX a fost depistat traumă cranio - cerebrală închisă manifestată prin comoție cerebrală, echimoze pe față, pavilionul urechii drepte, care puteau fi produse prin acțiunea unui obiect contondent dur, excoriații pe articulația radio - carpală dreapta care puteau fi produse posibil în rezultatul încătușării în timpul și circumstanțele indicate, care condiționează o dereglare a sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu, în comun, se califică ca vătămare corporală ușoară.

Instanța de apel, analizând obiectiv circumstanțele cauzei, în raport cu probele prezentate a concluzionat că, instanța de judecată greșit a constatat că în materialele cauzei nu se conțin probe care ar demonstra comiterea de către inculpatul Crețu Victor a infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal, în consecință prima instanță concluzionând că, inculpatul acesta nu a săvârșit infracțiunea incriminată, pronunțând în privința acestuia o sentință de achitare.

Instanța de apel a reținut că, vinovăția inculpatului Crețu Victor a fost confirmată fără nici un dubiu rezonabil, iar nerecunoașterea vinovăției de către acesta a considerat-o ca o metodă de apărare și un mijloc de eschivare de la răspundere penală, întrucât afirmațiile acestuia nu au fost probate.

Instanța a menționat că, inițial acțiunile ilegale ale inculpatului au fost calificate în baza art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal, însă ținând cont de faptul că lit. a) din alin. (2) al art. 328 Cod penal a fost exclusă prin Legea nr.252 din 08.11.2012, în vigoare la 21.12.2012, acțiunile lui Crețu Victor, au fost încadrate în baza art. 328 alin. (1)

Cod penal, ceea ce nu este corect în cazul dat, fapt care a dus la emiterea din partea acuzatorului de stat a ordonanței privind modificarea acuzării în sensul agravării incriminând inculpatului săvârșirea cu intenție directă a infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2) lit. a) din Codul penal, fiind admisă de instanță prin încheiere protocolară, din următoarele considerente.

Prin Legea nr. 252 din 08.11.2012, în vigoare din 21.12.2012 a fost abrogată lit. a) alin. (2) al art. 328 Cod penal, fiind totodată modificate și completate un șir de acte legislative, având ca scop intensificarea activității și ridicarea eficienței în combaterea torturii, printre ele și Codul penal.

Tot, prin această Lege a fost introdus art. 166¹ Cod penal - Tortura, tratamentul inuman sau degradant.

Concomitent alin. (2) al art. 123 Cod penal, a fost modificat cu următorul cuprins „(2) Prin persoană publică se înțelege: funcționarul public, inclusiv funcționarul public cu statut special (colaboratorul serviciului diplomatic, al serviciului vamal, al organelor apărării, securității naționale și ordinii publice, altă persoană care deține grade speciale sau militare); angajatul autorităților publice autonome sau de reglementare, al întreprinderilor de stat sau municipale, al altor persoane juridice de drept public; angajatul din cabinetul persoanelor cu funcții de demnitate publică; persoana autorizată sau investită de stat să presteze în numele acestuia servicii publice sau să îndeplinească activități de interes public.”

În consecință, fapta de exces de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu de către un polițist, precum este speța dată, după modificările operate în Codul penal prin Legea nr. 252 nu a fost decriminalizată, în continuare fiind pasibile de pedeapsă penală faptele prejudiciabile comise de către un colaborator de poliție, în baza art. 166¹ Cod penal.

La modificarea Legii penale s-a ținut cont că, Codul penal conține un șir de prevederi aplicabile persoanelor cu funcții de răspundere, acuzați că ar fi recurs la tortură sau maltratare. Astfel, art. 328 Cod penal, care incrimina în alin. (2) abuzul de putere, inclusiv lit. a) violența avea prevederi, care se suprapun cu infracțiunea de tortură, în special calificările din art. 328 sunt considerate drept constituente ale *lex specialis* ale art. 309¹ Cod penal (red. 30.06.2005). Această modificare a exclus posibilitatea recalificării acțiunilor de tortură, tratament inuman sau degradant la exces de putere, fapt negativ menționat de CEDO în hotărârile Valeriu și Nicolae Roșca și Pădureț contra Moldovei. Din aceste motive a fost abrogată lit. a) alin. (2) art. 328 Cod penal și nicidecum fapta nu a fost decriminalizată.

În această ordine de idei, instanța de judecată a menționat că, conform art. 8 Cod penal caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Art. 10 alin. (1) Cod penal stipulează, că „legea penală, care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale. (2) Legea penală care înăsprește pedeapsa sau înrăutățește situația persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni nu are efect retroactiv”.

Prin urmare, având în vedere că Legea nr. 252 din 08.11.12 nu conține careva prevederi, care ar înlătura caracterul infracțional al faptei, care ar ușura pedeapsa ori în alt mod ar ameliora situația persoanei care a comis infracțiunea, aceasta nu are

efect retroactiv în speța dată, și acțiunile subiectului infracțiunii care cade sub incidența legii în cauză, urmează a fi calificate, potrivit prevederilor art. 8 Cod penal, în baza legii penale în vigoare la data săvârșirii infracțiunii.

În această ordine de idei, instanța a menționat că, sancțiunea prevăzută de art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal (red. 18.12.2008) prevede o pedeapsă cu închisoare de la 2 la 6 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 5 ani, pe când sancțiunea art. 166¹ alin. (2) lit. c), e) Cod penal (red. 08.11.2012) în care ar urma reîncadrarea corectă a faptelor comise de inculpatul Crețu Victor, prevede o pedeapsă cu închisoare de la 3 la 8 ani sau cu amendă în mărime de la 800 la 1000 de unități convenționale, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 5 la 10 ani. Astfel, aplicând prevederile art. 8, 10 Cod penal, instanța de apel a constatat că corectă este încadrarea efectuată inițial de procuror, care a încadrat juridic acțiunile inculpatului în baza art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal (red. 18.12.2008), fără a agrava situația acestuia.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Crețu Victor a comis infracțiunea prevăzută de art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal, adică *săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, acțiuni însoțite de aplicarea violenței.*

Mai mult, instanța de apel a reținut că, toate persoanele cu funcții de răspundere trebuie să aibă o comportare corectă și cuviincioasă față de persoanele cu care intră în legătură în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu. Este interzis ca un funcționar aflat în funcție de serviciu să folosească un limbaj violent sau acte de violență psihică sau fizică împotriva unei persoane. Dacă un funcționar public sau alt funcționar reprezentant al puterii comite asemenea acțiuni, fapta aduce atingere relațiilor sociale care constituie obiectul juridic al infracțiunilor de serviciu.

Instanța de apel a statuat că, prima instanță la emiterea sentinței de achitare, a constatat că Crețu Victor, deținând funcția de polițist al RPS „Scut” al CGP mun. Chișinău, a comis infracțiunea prevăzută de art. 328 alin.(2) lit. a) Cod penal, iar ulterior a ajuns la concluzia că inculpatul totuși nu a comis infracțiunea incriminată, în acest sens este reținut argumentul invocat de acuzatorul de stat în apelul declarat.

Mai mult, instanța de apel a susținut argumentele invocate de către acuzare precum că sentința în cauză este neîntemeiată deoarece, prin probele prezentate de către acuzare și examinate în instanța de fond, cercetate în instanța de apel, a fost pe deplin dovedită vinovăția inculpatului Crețu Victor în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal, or instanța de fond deși a constatat fapta comisă de Crețu Victor împreună și prin înțelegere prealabilă cu Scaletchi Marin apreciind unilateral și eronat circumstanțele de fapt și de drept, a pronunțat o soluție de achitare a inculpatului Crețu Victor neîntemeiată și arbitrară.

Mai mult, instanța de apel a reținut argumentele invocate de procuror și anume că în cadrul urmăririi penale și cercetării judecătorești, a fost constatat că anume Crețu Victor și Scaletchi Marin sânt colaboratorii de poliție în custodia cărora s-a aflat partea vătămată Creița Alexandru, și anume în acea perioadă aceasta a suferit vătămarile corporale specificate în raportul de expertiză medico legală nr. 113/D din 17.01.2013 și anume a fost depistat traumă craneo-cerebrală închisă manifestată prin comoție cerebrală, echimoze pe față, pavilionul urechii drepte, care puteau fi produse

prin acțiunea unui obiect contondent dur, excoriații pe articulația radio - carpală dreapta care puteau fi produse posibil în rezultatul încălțării în timpul și circumstanțele indicate, care condiționează o dereglare a sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu, în comun, se califică ca vătămare corporală ușoară.

De asemenea, instanța de apel a menționat că, cu certitudine anume Crețu Victor este colaboratorul de poliție de care partea vătămată s-a apropiat în fața localului „XXX”, ca în final, acesta să-i pună părții vătămate fără careva temei legal cătușele și să-l urce în automobilul de serviciu. Astfel, este evident că insistența părții vătămate față de Crețu Victor i-a creat ultimului anumite deranjamente psiho - emoționale și atitudine negativă față de respectivul. Faptul dat, privit în coroborare cu vătămarile corporale depistate, impune concluzia la o anumită coerență și șir logic a consecutivității acțiunilor și consecințelor.

Luând în considerare faptul că în ședința instanței de apel de către avocatul inculpatului Crețu Victor au fost solicitate verificarea ordonanței de încetare a procesului contravențional în privința lui XXX, instanța de apel a reiterat că, fiind examinate procesele-verbale de contravenție întocmite în privința lui Caliga Nicolae și XXX și materialele acumulate în cadrul controlului, s-a constatat cu certitudine că, ultimii neîntemeiat au fost trași la răspundere contravenționale în baza art. 353 alin. (2) Cod contravențional, urmând ca procesul contravențional să fie încetat.

Mai mult, instanța de apel nu a reținut ca plauzibilă constatarea în speță a instanței de fond la faptul că „unicul așa zis conflict care s-a iscat între XXXX și Crețu Victor a avut loc pe str. XXX, în localul „XXX” în vederea deblocării trecerii automobilului, când Crețu Victor, împreună cu un coleg au doborât-o la pământ pe partea vătămată punându-i cătușele... Fiind nemulțumit pentru faptul că, nu a fost cedată trecerea automobilului partea vătămată XXX., a înjurat și a agresat polițistul, inculpatul Crețu Victor, care a reacționat prin reținerea și încălțarea acestuia fapt despre care nu a negat, asupra căruia a scris rapoarte întru atragerea la răspunderea contravențională a părții vătămate XXXX... De fapt, cum deja s-a menționat Crețu Victor a fost acel care inițial a pus cătușe lui XXX, când acesta era doborât la pământ. Crețu Victor în declarațiile sale a precizat că a fost agresat de partea vătămată de dânsul s-a apropiat Scaletchi Marin, care după ordinul lui Gurduz Sergiu împreună l-au condus la comisariat. Ulterior, în fața Comisariatului, în declarațiile sale partea vătămată XXXX a declarat că băiatul din stânga a deschis ușa și a fugit, iar șoferul a alergat după el împreună cu alți colaboratori de poliție. Aceste cuvinte ale părții vătămate confirmă declarațiile inculpatului Scaletchi Marin și inculpatului Crețu Victor, precum că el - Crețu Victor era șoferul mașinii a alergat după persoana parțial dezbrăcată, fapt ce logic exclude lovirea lui XXXX de către Crețu Victor deoarece a alergat după acea persoană.”

Astfel, în această ordine de idei instanța de apel a menționat că, respectivele argumente cât și celelalte reținute ca motivație în sentință cu privire la achitarea inculpatului Crețu Victor, sunt declarative, și nefondate fără careva suport probatoriu care contravin probelor administrate, cercetate în ședința instanței de fond, și verificate în ședința instanței de apel.

Deci, instanța de apel a apreciat critic declarațiile date de martorul Croitor Andrei, deoarece el este coleg de foarte mulți ani cu Crețu Victor, dar nu se știe din ce considerente nu a fost reflectat în procesul-verbal de audiere anexat la materialele cauzei penale, la fel, nu este clar de ce acesta nu a fost invocat la urmărirea penală, dacă se știa din start că a fost la fața locului și putea comunica organului de urmărire

penală careva circumstanțe importante, fiind evident că în virtutea relațiilor de prietenie între el și Crețu Victor, acesta s-a oferit să „ajute” colegul.

În această ordine de idei, instanța de apel a conchis că declarațiile martorilor acuzării sânt susținute de un șir de probe materiale precum procese - verbale de confruntare dintre Rusu Denis și XXX, Brumărel Igor și Creița Alexandru, Crețu Victor și XXX, Crețu Victor și Brumărel Igor și Crețu Victor și Rusu Denis, la fel raportul de expertiză medico-legală nr. 113/D din 17.01.2013. Astfel, anume în cadrul confruntărilor între partea vătămată Creița Alexandru și martorii Rusu Denis și Brumărel Igor, partea vătămată XXX și învinuitul Crețu Victor, prima comunică că Crețu Victor este polițistul care se afla la volanul automobilului cu care a fost adus, când el era coborât nu mai era în automobil, la fel, Crețu Victor a declarat că anume el a fost acela care a aplicat cătușele și a stat la volan.

Instanța de apel a reținut că, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 113/D din 17.01.2013, pe lângă alte vătămări corporale suferite de partea vătămată Creița Alexandru, la aceasta au mai fost constatate și excoriații pe articulația radio - carpală dreapta, circumstanțe care posibil au fost produse în rezultatul încătușării fără careva temei legal a părții vătămate în fața localului „XXX” și izbirea părții vătămate cu mâinile încătușate la spate cu fața la sol și aplicarea loviturilor acesteia în cadrul debarcării ei din automobil în fața IP XX, mun. Chișinău.

În acest sens, instanța de apel a menționat că, anume Crețu Victor a încătușat partea vătămată, în așa mod, încât să producă leziuni corporale. Modul de încătușare, în schimb, coroborează cu afirmația susținută în discurs conform căreia insistența părții vătămate față de Crețu Victor i-a creat ultimului anumite deranjamente și o atitudine negativă față de aceasta. Faptul dat, privit în coroborare cu vătămarile corporale depistate, impune concluzia la o anumită coerență și un șir logic a consecutivității acțiunilor și consecințelor.

Astfel, prima instanță a oferit o apreciere subiectivă probelor prezentate de procuror, iar la baza sentinței de achitare a inculpatului Crețu Victor a pus în exclusivitate circumstanțele faptice prezentate de inculpați și apărătorii acestora, ori respectivele probe urmau a fi puse la baza condamnării inculpatului Crețu Victor deoarece au fost administrate procedural corect, și nu pot fi apreciate altfel decât veridice și suficiente pentru emiterea unei sentințe de condamnare.

Astfel, instanța de apel a conchis că, vinovăția inculpatului Crețu Victor a fost confirmată fără nici un dubiu, iar nerecunoașterea vinovăției de către acesta a considerat-o ca o metodă de apărare și un mijloc de eschivare de la răspundere penală, întrucât afirmațiile nu au fost probate.

Mai mult, conform prevederilor art. 16 din legea cu privire la poliție Nr. 416 din 18.12.1990, Colaboratorii poliției aplică cătușe, bastoane de cauciuc, mijloace de imobilizare, substanțe lacrimogene și substanțe colorante speciale, dispozitive audiovizuale de influență psihologică, mijloace de distrugere a obstacolelor și de oprire forțată a mijloacelor de transport, tunuri de apă, mașini blindate și alte mijloace din dotarea poliției, precum și câinii de serviciu în următoarele cazuri: 1) în timpul respingerii atacurilor asupra cetățenilor, asupra colaboratorilor poliției și a altor persoane aflate în exercițiul funcțiunii sau la datoria obștească de menținere a ordinii publice și de combatere a criminalității; 2) în timpul eliberării ostaticilor; 3) în timpul curmării dezordinilor de masă și încălcărilor în grup a ordinii publice; 4) în timpul respingerii atacurilor asupra unor clădiri, unor încăperi, unor construcții și unor mijloace de transport, indiferent de apartenența lor, sau în timpul eliberării obiectelor

deja ocupate; 5) în timpul reținerii și aducerii la poliție sau în altă încăpere de serviciu a persoanelor ce au săvârșit infracțiuni, precum și în timpul escortării și deținerii persoanelor reținute și a persoanelor supuse arestului, persoanelor puse sub stare de arest, dacă ele nu se subordonează sau opun rezistență colaboratorilor poliției, precum și în cazul în care sânt temeuri pentru a presupune că ele pot să evadeze, să pricinuiască daune persoanelor din preajma lor sau lor înșiși; 6) în timpul curmării neîndeplinirii premeditate a cerințelor legitime ale colaboratorilor poliției și ale altor persoane aflate în exercițiul funcțiunii sau la datoria obștească de menținere a ordinii publice și de combatere a criminalității.

Potrivit declarațiilor părții vătămate XXX, acestuia neîntemeiat i-au fost aplicate lovituri, pricinuind traumă cranio-cerebrală închisă manifestată prin comoție cerebrală, echimoze pe față, pavilionul urechii drepte, care puteau fi produse prin acțiunea unui obiect contondent dur, excoriații pe articulația radio-carpală dreapta care puteau fi produse posibil în rezultatul încătușării în timpul și circumstanțele indicate, argumente confirmate de probele acumulate în cadrul procesului penal, și anume declarațiile martorilor, concluziile raportului de expertiză medico-legală or aceste circumstanțe, inerent urmează a fi calificate ca declarații credibile precum că a suportat rele tratamente (cauza Iurcu c. Moldovei, cererea nr. 33759/10, paragraf 32).

Astfel, instanța de apel a combătut argumentele invocate de inculpat cu privire la nevinovăția acestuia de comiterea infracțiunii imputate, ori având în vedere starea de fapt reținută pe baza declarațiilor părții vătămate XXX și a martorilor cercetate în instanța de fond și verificate în ședința instanței de apel, se constată că fapta incriminată inculpatului a fost săvârșită de acesta.

Deci, instanța de apel analizând cumulul probelor a menționat că, în acțiunile lui Crețu Victor sunt prezente elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal.

Ori, inculpatul Crețu Victor fiind persoane publice deținând funcția de polițist al RPS „Scut” al CGP mun. Chișinău și-au asumat un șir de obligațiuni și sarcini, atribuții de serviciu, cum ar fi: să cunoască prevederile legii, să mențină în permanență o ținută și un aspect exterior exemplar, menținerea ordinii publice,... îndeplinirea altor atribuții în conformitate cu legislația în vigoare.

Potrivit art. 4 al Legii cu privire la poliție nr. 416 din 18 decembrie 1990, este stabilit că, în activitatea sa poliția mizează pe respectarea personalității cetățenilor, constituind un garant al apărării demnității, drepturilor, libertăților și intereselor lor legitime.

Astfel, Crețu Victor exercitând funcția de polițist al RPS „Scut” al CGP mun. Chișinău, la 17.11.2012, în perioada de timp de la orele 03:40 până aproximativ la 05:00, fiind în componența echipajului de reacționare operativă -902-, s-au deplasat la chemarea parvenită precum că pe strada XXX, în localul „XXX” ulterior în fața IP Buiucani, mun. Chișinău, pe str. XXX, mun. Chișinău, depășindu-și în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate de lege, cu toate că la Creița Alexandru mâinile erau imobilizate la spate cu mijloacele speciale „cătușele” și nu era necesitatea aplicării forței fizice, l-a scos pe ultimul forțat din automobil și l-a izbit cu fața la pământ, și intenționat i-a aplicat mai multe lovituri cu picioarele în regiunea feței, cauzându-i părții vătămări corporale ușoare, acțiuni ce depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, însoțite de aplicare violenței, contrar art. 4 al Legii cu privire la poliție nr. 416-XII din 18 decembrie 1990.

Astfel, cert este faptul că Crețu Victor fiind persoană cu funcții de răspundere a comis acțiuni ce depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, care au cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice și a intereselor ocrotite de lege ale persoanei fizice, însoțite de aplicarea violenței.

Persoana cu funcție de răspundere reprezintă, persoana care exercită un serviciu de interes public pentru care a fost investită de autoritățile publice sau care este supusă controlului ori supravegherii acestora cu privire la îndeplinirea respectivului serviciu public.

În acest sens, instanța de apel a reținut că Crețu Victor reprezintă persoană cu funcție de răspundere, potrivit art. 123 din Codul penal. Potrivit normei precitate persoană cu funcție de răspundere se înțelege persoana căreia, într-o întreprindere, instituție, organizație de stat sau a administrației publice locale ori într-o subdiviziune a lor, i se acordă, permanent sau provizoriu, prin stipularea legii, prin numire, alegere sau în virtutea unei însărcinări, anumite drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice sau a acțiunilor administrative de dispoziție ori organizatorico-economice.

În continuare, este reținut faptul că, latura obiectivă a infracțiunii încriminate s-a realizat prin acțiunile inculpatului Crețu Victor care a cauzat intenționat dureri sau suferințe fizice ori psihice, care reprezintă tratament inuman ori degradant, de către o persoană publică sau de către o persoană care, de facto, exercită atribuțiile unei autorități publice. În acest sens este de menționat că încălcarea normelor de drept admisă de către inculpat și indicate în învinuire, care au dus la aplicarea forței fizice asupra părții vătămate, cauzând daune proporții considerabile intereselor publice, și drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei fizice prevăzute de art. 24, 25 din Constituția. Legătura de cauzalitate între acțiunile inculpatului și prejudiciul cauzat părții vătămate sunt iminente în această speță, întrucât prin acțiunile inculpatului au fost cauzate prejudicii drepturilor, intereselor, integrității fizice și psihice a părții vătămate.

Astfel, latura subiectivă a infracțiunii se caracterizează prin intenție directă și anume prin intenția lui Crețu Victor, care fiind persoană cu funcție de răspundere, a comis acțiuni ce depășesc în mod vădit limitele atribuțiilor acordate prin lege, ce s-au manifestat prin aplicarea deliberată, cet. XXXX multiple lovituri cu picioarele în regiunea feței, cauzându-i conform concluziei raportului de expertiză medico-legală nr. 113/D din 17.01.2013, vătămare corporală ușoară.

Instanța de apel a menționat că, prima instanță urma să stabilească că, subiectul al infracțiunii este Crețu Victor, care exercitând funcția de polițist al RPS „Scut” al CGP, mun. Chișinău, cunoștea prevederile legale și obligațiunile de serviciu, care stabilesc clar și univoc, obligațiunea sa de a activa doar în interesul cetățenilor, și de a acționa doar în strictă corespundere cu legislația RM în vigoare.

În acest sens, instanța de apel a reținut că instanța de fond nu a cercetat probele cauzei penale sub toate aspectele, complet și obiectiv, punând la baza sentinței de achitare a lui Crețu Victor declarațiile acestuia care urmau a fi apreciate critic.

Cît privește pedeapsa aplicată inculpatului, instanța de apel a menționat că, stabilirea duratei ori a cuantumului pedepsei se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu pericolozitatea infractorului, adică luând în considerație modul de comitere a infracțiunii, mijloacele folosite, starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită, natura și gravitatea rezultatului produs ori a altor consecințe ale infracțiunii, motivul săvârșirii și scopul urmărit, conduita după săvârșirea infracțiunii

și în cursul procesului penal, nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială.

Așa, instanța de apel a considerat că circumstanțele menționate indică la faptul că inculpatului Crețu Victor, în vederea corectării și reeducării, precum și ca măsură de pedeapsă, să-i fie aplicată o pedeapsă cu închisoare în limita sancțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal.

Apreciind în ansamblu circumstanțele cauzei inclusiv personalitatea inculpatului Crețu Victor, luând în considerație în special politica penală a statelor europene ce derivă din recomandările Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei potrivit căreia instanțele de judecată ar trebui să recurgă mai des la pedepse alternative detențiunii când este cazul, faptul că acesta este tânăr, nu are antecedente penale, instanța de apel a ajuns la concluzia aplicării în privința inculpatului a prevederilor art. 90 Cod penal, adică suspendarea condiționată a pedepsei privative de libertate.

În acest sens, instanța de apel a menționat că, reieșind din gravitatea infracțiunii incriminate, gradul prejudiciabil al faptei săvârșite și persoana inculpatului Crețu Victor, atitudinea acestuia după comiterea infracțiunii, atitudinea acestuia față de fapta comisă, vârsta tânără, absența antecedentelor penale, caracteristica pozitivă a faptuitorilor, promiterea unui comportament decent fără a comite infracțiuni în viitor, instanța de apel a concluzionat că în cazul de față nu este rațional ca inculpatul să execute real pedeapsa închisorii.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Pitel Victor în numele inculpatului Crețu Victor, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, prin care solicită casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri prin care să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă sau rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel într-un alt complet de judecători. Recurentul invocă dezacordul cu aprecierea probelor. Totodată, menționează că,

- nu au fost întrunite elementele infracțiunii imputate lui Crețu Victor;
- instanța de apel a transcris declarațiile părții vătămate și a martorilor de la sentința de achitare fără a analiza care declarații stau la baza hotărârii de achitare și de condamnare;

- colaboratorul de poliție în urma acțiunilor ilegale ale lui XXX a acționat conform obligațiilor de serviciu;

- Crețu Victor era în imposibilitate de a-l maltrata pe XXX, deoarece reținea altă persoană;

- declarațiile părții vătămate precum că a fost agresat în automobilul de serviciu anume de Crețu Victor urmează să fie apreciate ca declarative, or, Crețu Victor era la volanul acestui automobil și nu putea să agreseze partea vătămată care stătea pe bancheta din spate al automobilului;

- declarațiile martorilor acuzării urmează a fi apreciate critic.

5.1. Procurorul, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de avocatul Pitel Victor în numele inculpatului Crețu Victor, solicitând respingerea acestuia, deoarece decizia instanței de apel este corectă și corespunde legii.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii

instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Raportând aceste prevederi la speța examinată, Colegiul penal reține că, recursul depus are ca temeiuri pct. 6) și 8) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel; hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii precum și când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Instanța de recurs menționează că nici unul din prevederile la care se referă autorul recursului nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erorii de drept, care ar servi ca temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Colegiul constată că, motivele invocate în recurs nu și-au găsit confirmarea în urma cercetării materialelor cauzei, dat fiind faptul că, instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin decizia adoptată corect l-a condamnat inculpatul Crețu Victor a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal.

Motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față. Investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, just a concluzionat că instanța de fond eronat l-a achitat pe inculpatul de sub învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2) lit. a) Codul penal.

Motivul invocat de recurent, precum că „nu au fost întrunite elementele infracțiunii”, constituie o interpretare subiectivă a sa, or instanța de apel corect a constatat că în acțiunile inculpatului sunt prezente toate elementele constitutive a infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal, argumente pe care instanța de recurs le acceptă și pentru a evita repetări inutile le însușește.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanța de apel. În cazul în care acesta și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe.

Din conținutul recursului rezultă că recurentul invocă dezacordul cu aprecierea probelor și a vinovăției inculpatului stabilită în comiterea infracțiunii incriminate.

Instanța de apel în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale cât și în cadrul ședințelor de judecată, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția lui Crețu Victor în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal să fie justă și întemeiată.

La acest capitol se menționează că motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Astfel, Colegiul penal reține că, instanța de apel verificând minuțios probele administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului Crețu Victor în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin.(2) lit. a) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă echitabilă ținându-se cont de prevederile art. 61, 75, 90 Cod penal, în limita sancțiunii normei penale în baza căreia a fost declarat vinovat, ținându-se seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gradul pericolului social al infracțiunii comise, de persoana acestuia și de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuează răspunderea.

Mai mult, Colegiul penal menționează că, apărătorul inculpatului în conținutul recursului invocă că Crețu Victor nu a săvârșit infracțiunea imputată însă solicită aplicarea unei pedepse mai blânde sau transmiterea la rejudecare a cauzei penale.

Astfel, este neclară poziția apărării, deoarece ultimul declară că inculpatul nu se face vinovat de cele imputate totodată solicită o pedeapsă mai blândă, or aceste argumente se exclud reciproc.

De asemenea, Colegiul penal susține că, criticile formulate de recurent și enunțate la pct. 5 al prezentei decizii, au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel și ultima le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la pct. 4.1., soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea judecătorească în raport și cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, nu se identifică existența altor motive care analizate din oficiu să ducă la casare, constatându-se astfel, că recursul declarat este inadmisibil.

Prin urmare, argumentele recurentului, precum că inculpatul nu a comis infracțiunea incriminată sunt neîntemeiate și contravin materialelor cauzei, de vreme ce în cursul judecării cauzei au fost administrate suficiente probe care confirmă cu certitudine vinovăția acestuia și este apreciată de către instanța de recurs drept o modalitate de exercitare a dreptului la apărare, urmărind scopul evitării răspunderii penale.

Astfel, reieșind din circumstanțele indicate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de avocatul Pitel Victor în numele inculpatului Crețu Victor, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de avocatul Pitel Victor în numele inculpatului Crețu Victor, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 octombrie 2016, în cauza penală, în privința lui **Crețu Victor XXXX** ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Publicată integral la **29 martie 2017**.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan